

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**H. T. Moraliske Betenckninger, Og Anledninger til et
dydigt Leffnet**

Thott Ottesen, Holger

Oldenburg, 1719

VD18 13387014

Det X. Capitel. Betenkning over menniskets Uselhed og Elendighed.

urn:nbn:de:gbv:45:1-14823

din ofvermand skall leve og omgaaes med dig.

Det X. Capitel.

Betenkning over menniskets Uselhed og Elendighed.

Hvorfore elsker du saaledes disse ting ligesom de hørte dig alle til? Hvoris oprindelse og den tilstand / udj hvilken vi lever lærer os langt anderledes. Derfor vend ifkun dit sind hen til den besluttede og yderste time; Og aldt hvad som du finder for og omkring dig / bør du altsammen at holde saasom et gæste = herberges huusgeraad / hvilket du endeligen maa forlade og gaa forbi; ligesom du haver intet ført med dig ind i verden / saa skall du og intet føre med dig herfra; Thj alle dennem / som ere fødte til dette livs lys er det sagt / at de skall være fornøjet med føde / og klæde og du maa ikke føre meere bort med dig / end du haver ført hid. Alt det / som du seer her omkring dig skall tages fra dig /

dig / ja din hud / som du haver at skiule
 dig udj. Dit kiød skall forraadne og
 blodet udgnydes og løbe dig over aldt /
 benene skulle adskilles og senerne blive
 til intet / som før holdt dine lemmer
 tilsammen. Den dag hvilken du gruer
 for / ligesom den var din sidste dag /
 den er din åwige fødsels dag; Du
 sukker og græder / saaledes giøre ogsaa
 de / som fødes. Men hvorfor sørger
 du da? Dog det gaar gemeenligen saa-
 ledes til; Ofte bliver det til intet /
 som menniskene fødes udj til verden /
 og du haver end nu din hud paa dig
 beholden; Men den dag skall komme /
 hvilken skall føre alting til lysset / og
 drage dig af din hud / som din stinkens-
 des og ilde lugtendes mafve er skiult
 udj. Tag dig derfor heraf tanke til at
 pynse paa noget andet / som er højere
 og fornemmere; Nefnlig naar intet
 mørke skall omfavne dig og ingen skygge
 forhindre dit lys; Men alle Himlenes
 Guder skal worde lige skinnendes og
 klare / dag og natten komme altid effter
 hin anden paa Jorden / og da kand
 du først forstaae / at du haver levet i
 mørket /

mørket / naar du fuldkommeligen kand see og beskue den lyse dag og dagens lys : Hvad skal dig da vel synes om det guddommelige lys / naar du faar det at see der / udi sit eget rette sted. Betenker du dette / da kand du ikke besmitte din Siæl med noget ureent / forfengeligt eller u-menniskeligt : Thi hvo der altid udi sine tanker omgæes med Evighed / hand hverken for sine fiender / ey heller for nogen anden bulder eller allarm / ey heller af nogen frusel lader sig bevege til at skielve og bave.

Det XI. Capitel.

Hvorledes mand skall omgæes med de fromme og gode og flye de ondes Selskab.

De Fromme gafner hin anden udi deres omgiengelse ; Thi de over sig udi det / som godt monne være / og veed at holde maade med forstand og deris visdom. En hver af demnem ønsker sig gierne at hafve en anden / med hvilken hand kand raadføre
og